

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 421/2021
14.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Миловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно првобранилаштво, и „Медопродукт“ ДОО из Доњег Таванкута, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1605/20 од 08.10.2020. године, у седници од 14.07.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1605/20 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 1005/2019-38 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди његово право својине на стану у ... описаном изреком на кп .. у листу непокретности .. КО ... . Ставом другим изреке усвојен је евентуални тужбени захтев и утврђено да тужилац има право коришћења стана наведеног изреком на катастарској парцели .. у листу непокретности .. КО ..., што су тужени дужни да признају и дозволе да тужилац своје право упише у јавне књиге. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од по 30.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1605/20 од 08.10.2020. године, ставом првим изреке усвојена је жалба тужене Републике Србије и преиначена првостепена пресуда у усвајајућем делу, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да има право коришћења стана у ... описаног изреком, што би тужени били дужни да признају и дозволе да тужилац своје право упише у јавне књиге, као и да му накнаде трошкове парничног поступка. Тужилац је обавезан да туженој Републици Србији накнади трошкове поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој Републици Србији накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Будући да је ревизија тужиоца дозвољена, у смислу члана 403. став 2. тачка 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, нема законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности

Према утврђеном чињеничном стању, дана 30.01.1986. године, закључен је Уговор о размени станова између СФРЈ – ССНО, ВП .. и „Пешчара“ РО за пољопривредну производњу, ООУР „Медопродукт“, којим је наведена војна пошта пренела право коришћења стамбене зграде из војно-стамбеног фонда у ..., Улица ... број .., у корист наведене редне организације. Дана 31.01.1986. године сачињен је записник о примопредаји станова из наведеног уговора, и истог датума је ООУР „Медопродукт“ ушао у посед стамбене зграде. Дана 13.06.2018. године, закључен је Уговор о купопродаји непокретности између предузећа „Медопродукт“ ДОО као продавца и тужиоца као купца, којим је тужилац купио стан у стамбеној згради која је била предмет уговора о размени станова. Наведена стамбена зграда уписана је у лист непокретности бр. .. КО ... као државна својина Републике Србије, Министарство одбране, Војска Републике Србије.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди његово право коришћења на спорном стану у стамбеној згради у ... .

Правилан је закључак другостепеног суда да тужилац у поступку није доказао да је тужени „Медопродукт“ ДОО из Доњег Таванкута правни следбеник предузећа „Пешчара“ РО за пољопривредну производњу, ООУР „Медопродукт“ из Таванкута. Тужилац је дана 13.06.2018. године закључио Уговор о купопродаји као купац са туженим као продавцем, али наведени уговор није закључен у складу са чланом 4. став 1. Закона о промету непокретности („Службени гласник РС“ 93/2014 ... 6/2015), зато што није сачињен у облику јавно-бележнички потврђене исправе, а Закон о промету непокретности не предвиђа могућност конвалидације уговора који није закључен у одговарајућој форми. Будући да се од ступања на снагу Закона о становању („Службени гласник РС“ број 50/92) стамбене зграде и станови користе по основу права својине и закупа, неоснован је тужбени захтев за утврђење да је тужилац на спорном стану стекао право коришћења.

Не може се прихватити ревизијски навод тужиоца да је опште позната чињеница да је тужено предузеће правни следбеник РО „Пешчара“, јер се то не може сматрати опште познатом чињеницом, односно чињеницом коју парничне странке могу учинити неспорном, у смислу члана 230. став 4. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић